

JAPANILAISIA ANASTAJIA VASTAAN

KÄYDYN SODAN KAUSI

(1)

**JAPANIN HYÖKKÄYSTÄ VASTAAN KÄYTÄVÄN
TAISTELUN POLIITTINEN LINJA, KÄYTÄNNÖLLISET
TOIMENPITEET JA NÄKÖALAT**

(23. heinäkuuta 1937)

Heinäkuun 7 päivänä 1937 provosoivat Japanin imperialistit välikohtauksen Lukoutsiaossa, aikeen vallata koko Kiinan asevoimalla. Kiinan kansa vaati yksimielisesti, että japanilaisille anastajille oli annettava vastaisku. Tšiang Kai-šek viivytteli pitkään ja antoi vasta kymmenen päivän kulluttua tapahtumien alkamisesta Lušanissa haastattelun, jossa hän julisti sodan anastajia vastaan alkaneeksi. Hän teki tämän siitä syystä, että koko kansa painosti häntä, ja myös sen tähden, että japanilaisten anastajien toiminta aiheutti suurta vahinkoa Englannin ja Amerikan imperialistien eduille Kiinassa samoin kuin suurten tilanherrojen ja suurporvariston eduille, joiden välitön edustaja hän oli itse. Mutta samaan aikaan Tšiang Kai-šekin hallitus jatkoi entiseen tapaan neuvotteluja japanilaisten rosvojen kanssa ja hyväksyi jopa ne niin sanottua »rauhan järjestelyä» tarkoittaneet toimenpiteet, joista anastajat olivat sopineet paikallisten viranomaisten kanssa. Vasta kun japanilaiset rosivot elokuun 13 päivänä aloittivat suurhyökkäyksen Šanghaita vastaan eikä Tšiang Kai-šek enää kyennyt säilyttämään herrauttaan kaakkois-Kiinassa, hänen oli pakko esiintyä anastajia vastaan. Mutta vielä tämänkään jälkeen aina vuoteen 1944 Tšiang Kai-šek ei lahkannut yrittämästä salassa sopia japanilaisten kanssa rauhasta.

Koko sodan ajan Tšiang Kai-šek, joka oli täysin luopunut Lušanin haastattelussaan lausumistaan sanoista, että »koska sota nyt alkaa, niin koko maa äärestä ääreen, koko kansa pienimmästä suurimpaan, jokainen, olkoon hän ken tahansa. on velvollinen käymään sotaan anastajia vastaan puolustaan kotimaataan», vastusti alinomaan yleistä kansansotaa, jota varten olisi ollut pantava liikkeelle kansan kaikki voimat, ja noudatti taantumuksellista passiivisen vastarinnan politiikkaa Japaniin nähden ja aktiivisen taistelun politiikkaa kommunisteja ja kansaa vastaan, Juuri tätä taistelua Kiinan Kommunistisen puolueen linjan ja Tšiang Kai-šekin linjan välillä sodan aikana valaisee Mao Tse-tung tässä kirjoituksessaan puhuessaan kahdesta linjasta, kahdesta käytännöllisten toimenpiteiden järjestelmästä ja kahdesta näköalasta.

1. Kaksi linjaa

Heti Lukoutšiaon luona alkaneiden tapahtumien jälkeisenä päivänä, 8. heinäkuuta, Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitea antoi koko maalle osoitetun julkilausuman, johon sisältyi kehoitus sotaan japanilaisia anastajia vastaan. Tässä julkilausumassa sanottiin:

»Maanmiehet! Peiping ja Tientsin ovat vaarassa! Pohjois-Kiina on vaarassa! Kiinan kansan kansallinen olemassaolo on vaarassa! Meillä on vain yksi mahdollisuus — yleiskansallinen sota japanilaisia anastajia vastaan. Me vaadimme, että hyökkäävälle japanilaiselle armeijalle on viipymättä annettava päättävä vastaisku, me vaadimme, että on viipymättä valmistauduttava ottamaan täysissä aseissa vastaan uudet suuret tapahtumat. Koko maan ylhäältä alas saakka on heti luovuttava kaikista toiveista, jotka perustuvat mahdollisuuteen tulla jollakin tavoin rauhassa toimeen japanilaisten rosvojen kanssa. Maanmiehet! Meidän tulee kiittää ja tukea Feng Tši-anin joukko-osastojen sankarillista vastarintaa. Meidän tulee kiittää ja tukea pohjois-Kiinan vallanelinten julistusta, jossa ne selittävät päättäneensä elää tai kuolla yhdessä isänmaan kanssa. Me vaadimme, että kenraali Sung Tše-juanin on heti saatettava koko 29. armeijakunta² taisteluvalmiiksi ja siirrettävä se rintamalle torjumaan anastajia. Me vaadimme, että Nankingin keskushallituksen on annettava reaalista apua 29. armeijakunnalle, että sen on viipymättä annettava vapaus kansanjoukkojen isänmaalliselle liikkeelle kaikkialla maassa ja autettava kansaa ilmaisemaan tahtonsa taistella

vihollista vastaan, että hallituksen on viipymättä saatettava taisteluvalmiiksi Kiinan kaikki maa-, meri- ja ilmavoimat vihollisen torjumiseksi, että sen on viipymättä puhdistettava maa piiloutuneista kotimaan pettureista ja kavaltajista sekä japanilaisista vakoilijoista ja näin lujitettava selustaa. Kutsumme koko kansaa kaikin voimin auttamaan pyhää puolustussotaa japanilaisia anastajia vastaan. Meidän tunnuksemme ovat: 'Puolustakaamme ase kädessä Peipingia, Tientsiniä ja koko Pohjois-Kiinaa! Tulemme puolustamaan omaa maatamme viimeiseen veripisaraan saakka!' Kiinan kansa, hallitus ja armeija! Liittykäämme yhteen ja pystyttäkäämme yhtenäinen kansallinen rintaman järkkymätön Suuri muuri japanilaisten rosvojen hyökkäyksen torjumiseksi! Torjukoot kuomintang ja kommunistinen puolue kiinteässä yhteistoiminnassa japanilaisten rosvojen uuden hyökkäyksen! Ulos japanilaiset rosvo! Ulos Kiinasta!»

Tällainen on kysymys poliittisesta linjasta.

Heinäkuun 17 pnä herra Tšiing Kai-šek antoi Lušanissa* haastattelun. Tämä haastattelu, jossa julistettiin japanilaisten anastajien torjumiseen valmistumisen linjaa, oli kuomintangin ensimmäinen oikea julkilausuma ulkopoliittikan kysymyksissä monien vuosien aikana. Sen vuoksi se otettiin ilolla vastaan niin meidän kuin kaikkien muidenkin maanmiestemme keskuudessa.

Tässä haastattelussa esitettiin neljä ehtoa Lukoutšiaon välikohtauksen selvittämiseksi:

»1. Minkäänlainen järjestely ei saa kaventaa Kiinan suvereenisuutta tai loukata sen alueen eheyttä.

2. Hopein ja Tšaharin maakuntien hallinnollisessa järjestyksessä ei saa toimeenpanna minkäänlaisia laittomia muutoksia.

3. Keskushallituksen nimittämiä paikallisia virkamiehiä ei saa muuttaa kenenkään vaatimuksesta.

4. 29. armeijakunnan nykyistä sijaintialuetta ei saa millään tavoin rajoittaa.»

Haastattelun loppuosassa sanotaan:

»Hallitus on omaksunut ehdottoman lujan linjan ja lujan asenteen Lukoutšiaon välikohtauksen suhteen. Olemme selvillä siitä, että tilanteessa, joka muodostuu koko maan astuttua sotaan, meille ei jää muuta mahdollisuutta kuin uhrautua loppuun saakka, ja älköön silloin kukaan yrittäkö pysytellä syrjässä. Kun sota kerran alkaa,

* Kylyläpaikka Kiangsin maakunnassa, Tšiing Kai-šekin kesäasunto.

niin koko maan — äärestä ääreen, koko kansan pienimmästä suurimpaan, jokaisen, olkoonpa hän kuka tahansa, velvollisuus on käydä sotaa anastajia vastaan kotimaataan puolustaen.»

Tällainen on kysymys poliittisesta linjasta.

Tällaisia ovat kuomintangin ja kommunistisen puolueen Lu-koutšiaon tapahtumien johdosta antamat poliittiset julkilausumat, joilla on historiallinen merkitys. Yhteistä kummallekin julkilausumalle on vaatimus päättävästä sodankäynnistä japanilaisia anastajia vastaan ja taistelusta sopuilua ja myönnytyksiä vastaan.

Tällainen on vastaukseksi Japanin hyökkäykseen julistettu ensimmäinen linja, oikea linja.

Kuitenkin on mahdollista, että omaksutaankin toinen linja. Viime kuukausien kuluessa ovat kansalliset petturit ja japanilaismieliset ainekset Peipingin—Tientsinin alueella käyneet hyvin aktiivisiksi ja yrittäneet vaikuttaa Peipingin ja Tientsinin paikallisiin viranomaisiin pakottaakseen heidät taipumaan japanilaisten vaatimuksiin, kaivavat maaperää japanilaisia anastajia vastaan käytävän päättävän sodan linjan alta ja vaativat sovittelua sekä myönnytyksiä. Se on tavattoman vaarallinen ilmiö.

Tämä sopuilun ja myönnytysten linja on perinjuurin ristiriidassa sen linjan kanssa, joka vaatii päättävää sodankäyntiä japanilaisia anastajia vastaan. Ellei sopuilu- ja myönnytyspolitiikasta pian tehdä loppua, niin se johtaa siihen, että Peiping, Tientsin ja koko Pohjois-Kiina joutuvat kokonaan vihollisen käsiin ja koko kansaa uhkaa mitä suurin vaara. Tämä on jokaisen otettava täysin vakavalta kannalta.

Upseerit ja sotamiehet, 29. armeijakunnan isänmaalliset soturit, liittykää lujasti yhteen, vastustakaa sopuilua ja myönnytyksiä, taistelkaa päättävästi japanilaisia anastajia vastaan!

Peipingin, Tientsinin ja koko Pohjois-Kiinan isänmaanystävät, liittykää yhteen, taistelkaa sopuilua ja myönnytyksiä vastaan,

vaatikaa päättävää sodankäyntiä japanilaisia anastajia vastaan!

Maanmiehet, kaikki kiinalaiset isänmaanystävät, liitykää yhteen, taistelkaa sopuilua ja myönnytyksiä vastaan, vaatikkaa päättävää sodankäyntiä japanilaisia anastajia vastaan!

Herra Tšiang Kai-šek ja kuomintangin kaikki isänmaallisesti ajattelevat jäsenet, toivomme teidän lujasti noudattavan julistamaanne poliittista linjaa, täyttävän lupauksenne, taistelevan sopuilua ja myönnytyksiä vastaan, käyvän päättävästi sotaa japanilaisia anastajia vastaan ja vastaavan teoilla vihollisen solvauksiin.

Kiinan kaikki armeijat, Punainen armeija niiden joukossa! Antakaa kannatuksenne herra Tšiang Kai-šekin julkilausumalle, vastustakaa sopuilua ja myönnytyksiä, taistelkaa päättävästi japanilaisia anastajia vastaan!

Kaikki kommunistit ovat yhtenä miehenä valmiit, toteuttaessaan rehellisesti omaa julkilausumaansa ja samalla antaessaan päättävästi kannatuksensa herra Tšiang Kai-šekin julkilausumalle, puolustamaan kotimaataan yhdessä kuomintangin jäsenten ja kaikkien maanmiestensä kanssa viimeiseen veripisaraan saakka, taistelemaan kaikkea horjuntaa, epäröintiä, sopuilua ja myönnytyksiä vastaan sekä käymään päättävää sotaa japanilaisia anastajia vastaan.

2. Kaksi käytännöllisten toimenpiteiden sarjaa

Kun on omaksuttu päättävän sodankäynnin linja japanilaisia anastajia vastaan, on toteutettava kokonainen sarja käytännöllisiä toimenpiteitä, ja vasta silloin voidaan päästä päämäärään.

Millaisia nämä toimenpiteet ovat? Tärkeimpiä niistä ovat seuraavat:

1. Maan kaikkien asevoimien yleinen liikekannallepano. On saatettava taisteluvalmiiksi vakinainen armeijamme, jonka miesvahvuus on yli kaksi miljoonaa, kaikki maa-, meri- ja ilmavoimat, keskushallituksen armeija, paikalliset sotajoukot ja Punainen armeija mukaan luettuina; on viipymättä lähetettävä armeijan päävoimat rintamalle puolustamaan maata jättämällä jokin osa niistä selustaan ylläpitämään järjestystä; päällikkyyks eri suunnilla on uskottava kansallisia etuja uskollisesti puolta-ville sotapäälliköille; on kutsuttava koolle Kansallinen puolustusneuvosto määrittelemään strateginen linja ja toteuttamaan tahdon yhtenäisyys sotatoimissa; poliittinen työ armeijassa on uudistettava niin, että toteutetaan päällystön ja sotamiesten sekä armeijan ja kansan yhteenkuuluvuus; osa strategisista tehtävistä on uskottava sissivoimille ja sissitoiminta on sovittava yhteen säännöllisen sotaväen toiminnan kanssa; on puhdistettava armeija kansallisista kavaltajista; on pantava liikekannalle tarpeellinen määrä reservijoukkoja, koulutettava ne ja valmistettava ne rintamalle lähetettäväksi; sotajoukkojen varuste- ja elintarvikehuolto on tehostettava mahdollisimman pitkälle.

Yleislinjan mukaisesti, joka edellyttää päättävää sodankäyntiä japanilaisia anastajia vastaan, on laadittava suunnitelmat edellä mainittujen sotilaallisten tehtävien täyttämiseksi. Kiinassa on sotaväkeä paljon, mutta ellei näitä suunnitelmia toteuteta on mahdotonta voittaa vihollista. Kun vastaavat poliittiset ja aineelliset edellytykset yhdistetään, ei meidän asevoimilamme tule olemaan vertaisiaan Itä-Aasiassa.

2. Kansan yleinen liikekannallepano. Isänmaalliselle liikkeelle on suotava vapaus, poliittiset vangit vapautettava, kumottava »Poikkeuslaki Tasavaltaa vastaan tehtyjen rikosten rankaisemisesta»³ sekä »Asetus lehdistösensuurista»⁴, laillistettava olemassa olevat isänmaalliset järjestöt ja laajennettava isänmaallisten järjestöjen verkostoa eri väestökerrosten, työläisten,

talonpoikien, liikemiespiirien ja sivistyneistön keskuudessa; on aseistettava kansanjoukot itsepuolustusta ja avunantoa varten armeijalle sen taistelutoimissa. Lyhyesti sanoen, kansalle on annettava vapaus tuoda julki isänmaalliset tunteensa. Kansa ja armeija tulevat yhteisvoimin antamaan Japanin imperialisille kuoliniskun. Kansallisen sodan käyminen ilman laajojen kansanjoukkojen tukea merkitsisi väistämättä sitä, ettei voittoa pystytä saavuttamaan. Olkoon Abessinian⁵ surullinen kohtalo meille varoituksena. Joka vilpittömästi pyrkii käymään päätävää sotaa japanilaisia anastajia vastaan, hän ei voi suhtautua välinpitämättömästi kansan yleisen liikekannallepanon välttämättömyyteen.

3. Valtion hallintojärjestelmän uudistus. Vallanelinten ja kansanjoukkojen yhtymisen aikaansaamiseksi on valtion asioiden hoitoon päästettävä osallisiksi eri puolueita ja ryhmiä sekä väestön arvovaltaisia edustajia, puhdistettava vallanelimet niihin pesiytyneistä japanilaismielisistä aineksista ja kansallisista pettureista. Taistelu japanilaisia anastajia vastaan on suurta taistelua, eikä vähäinen ihmismäärä pysty siitä suoriutumaan; ylivoimaiseen tehtävään käsiksi käyminen merkitsee sen karille ajamista. Hallituksen velvollisuus on, jos se on todellinen kansallisen puolustuksen hallitus, nojautua kansanjoukkoihin ja noudattaa demokraattisen sentralismin periaatetta. Sen tulee olla kansanvaltainen ja samanaikaisesti keskitetty. Kaikkein voimakkaimmat hallitukset ovat juuri tällaisia hallituksia. Kansalliskokouksen tulee todella edustaa kansaa, sen pitää muodostua korkeimmaksi vallanelimeksi; sen tulee ohjata valtion politiikkaa ja määritellä poliittinen linja sekä suunnitelmat taistelussa japanilaisia anastajia vastaan kotimaan pelastamiseksi.

4. Ulkopolitiikka, joka palvelee taistelua japanilaisia anastajia vastaan. Japanilaisille imperialisteille ei saa myöntää minikäänlaisia etuja eikä helpotuksia; heiltä on sen sijaan takava-

rikoitava heille kuuluva omaisuus, sanottava irti velkamme Japanille, tehtävä loppu Japanin asiamiesverkostosta ja karkotettava japanilaiset vakoilijat. On viipymättä solmittava sotilaspoliittinen sopimus Neuvostoliiton kanssa ja liityttävä läheisesti yhteen sen kanssa, koska se on luotettavin ja mahtavin valtio, joka pystyy parhaiten antamaan Kiinalle apua sodassa japanilaisia anastajia vastaan. On voitettava Englannin, USA:n ja Ranskan myötätunto meidän taistelumme puolelle ja hankittava niiltä apua ehdoilla, jotka turvaavat Kiinan suvereenisten oikeuksien säilymisen alueellaan. Taistelussa voiton saavuttamiseksi japanilaisista anastajista meidän on nojattava pääasiassa omiin voimiimme, mutta me emme tule toimeen myöskään ilman ulkopuolista apua: noudattamalla eristäytymispolitiikkaa me tulemme helpottamaan vihollisen peliä.

5. On julistettava ohjelma toimenpiteistä kansan elämän parantamiseksi ja viipymättä ryhdyttävä sitä toteuttamaan. On aloitettava sellaisista vähimmäistoimenpiteistä kuin raskaiden verojen ja maksujen kumoamisesta, maanvuokran alentamisesta, koronkiskonnan rajoittamisesta, työläisten aineellisten elinehtojen parantamisesta, sotamiesten ja alipäällystön elinehtojen parantamisesta, pikkuvirkailijain elinehtojen parantamisesta, avunannosta luonnonmullistuksista kärsimään joutuneille. Kaikki nämä uudet toimenpiteet tulevat johtamaan väestön ostokyvyn kohoamiseen, kaupan kukoistukseen ja rahan kiertokulun vilkastumiseen; vastoin eräiden väitteitä ne eivät lainkaan voi horjuttaa valtion raha-asioita. Nämä uudet toimenpiteet turvaavat vastarintavoimien rajattoman karttumisen taistelussa japanilaisia anastajia vastaan ja lujittavat hallituksen pohjaa.

6. Sivistystyö, joka palvelee kansallisen puolustuksen asiaa. On muutettava perinjuurin aikaisempaa suuntausta ja koko kansansivistysjärjestelmää luopumalla kaikesta, mikä ei ole ajankohtaista eikä tarkoituksenmukaista; lehdistö, kustannus-

toiminta, elokuvat, teatteri, kirjallisuus ja taide — kaikki on alistettava palvelemaan kansallisen puolustuksen etuja; kansallisilta pettureilta on kiellettävä heidän propagandansa harjoittaminen.

7. Raha- ja talouspolitiikka, joka palvelee taistelua japanilaisia anastajia vastaan. Rahapolitiikan perustaksi on otettava periaate »kenellä on rahaa, hän antaa rahaa» sekä japanilaisten imperialistien ja kansallisten pettureiden omaisuuden takavarikoiminen, talouspolitiikan perustaksi taas japanilaisien tavarain boikotti ja kotimaisten tavarain menekkin lisääminen kaikin keinoin — kaikki taistelua varten japanilaisia anastajia vastaan. Valtion kassan laihtuminen on seurausta asiain väärästä hoidosta. Jos sen sijaan noudatetaan uutta politiikkaa, joka vastaa kansan etuja, niin valtion kassan laihtuminen ei ole mahdollista. Maassa, jonka alue on niin laaja ja väkiluku niin suuri, ovat puheet taloudellisen ja rahatilanteen umpikujasta pelkkää lorua.

8. Koko Kiinan kansa, hallitus ja armeija on liitettävä yhteen ja pystytettävä kansallisen yhteisrintaman järkkymätön Suuri muuri. Sodankäyntiin japanilaisia anastajia vastaan suuntautuvan linjan noudattaminen ja edellä mainittujen toimenpiteiden toteuttaminen pohjautuu tällaiseen yhdistyneeseen rintamaan. Kaiken perustana on läheinen yhteistyö kuomintangin ja kommunistisen puolueen välillä. Hallituksen, armeijan, puolueiden, ryhmien ja koko meidän kansamme tulee liittyä yhteen tällä molempien puolueiden yhteistyön pohjalla. Ei riitä, että vain lausutaan kauniisti tunnus »On liityttävä vilpittömästi yhteen ja yhteisin ponnistuksin pelastettava isänmaa», vaan se on myös käytännössä toteutettava niin, että sen näkeminen tuottaa iloa. Jos kerran liitytään yhteen, niin liitytään todenteolla. Toistensa pettäminen ja epäileminen ei saa tulla kysymykseen. Toimeen on ryhdyttävä avarakatseisesti, takerumatta pikkuseikkoihin. Pikkumaisuus, juonittelu, virkavaltai-

suus ja a-quismi * eivät hyödytä mitään. Ne eivät kelpaa edes vihollista vastaan käytettäväksi, ja niiden käyttäminen omia maanmiehiä vastaan on yksinkertaisesti naurettavaa. Jokaisessa asiassa on pääseikka ja sivuseikat, ja sivuseikat on alistettava palvelemaan pääasiaa. Maamme kansalaisten on pidettävä pääasiaa harkintansa lähtökohtana, ja vain silloin heidän on helppo antaa ajatuksilleen ja teoilleen oikea suunta. Ken nyt ei osoita edes jossakin määrin vilpittömyyttä yhteenliittymisasiassa, hänen täytyy omantuntonsa kanssa yksin jäätyään ja pannesaan käden sydämelleen tuntea häpeää, siinäkin tapauksessa, että muut eivät ole inhoten kääntäneet hänelle selkäänsä.

Tätä toimenpiteiden sarjaa, joka tähtää japanilaisia anastajia vastaan päättävästi käytävän sodan linjan toteuttamiseen, voidaan nimittää kahdeksaksi ohjelmakohtaksi.

Päättävän sodankäynnin linjan toteuttaminen edellyttää samalla edellä esitettyjen toimenpiteiden toteuttamista, muuten ei voitto sodassa ole ajateltavissa, muuten ei Japanin hyökkäyksestä Kiinaan tule loppua, Kiina ei koskaan mahda mitään Japanille ja loppujen lopuksi sen osaksi tulee Abessinian kohtalo.

Niiden ihmisten, jotka vilpittömästi kannattavat japanilaisia anastajia vastaan käytävän päättävän sodan linjaa, on toteutettava näiden toimenpiteiden sarja. Jotta voitaisiin todeta, kannattaako joku henkilö vilpittömästi päättävää sodankäyntiä, on saatava tietää, onko hän valmis hyväksymään toimenpiteiden sarjan ja toteuttamaan sitä.

Mutta on vielä toinenkin toimenpiteiden sarja, joka on kaikilta osiltaan edellä esitetyn vastakohta.

Ei mitään kaikkien asevoimien yleistä liikekannallepanoa, vaan siitä luopuminen tai sotajoukkojen vetäminen selustaan.

Ei vapauksien myöntämistä kansalle, vaan kansan sortaminen.

* Katso huomautusta 15 kirjoitukseen »Kiinan Kommunistisen puolueen tehtävät japanilaisvastaisen sodan kaudella».

Ei demokraattisen sentralismin periaatteelle rakentuvaa kansallisen puolustuksen hallitusta, vaan byrokraattien, compradorien, tuhaoiden, lesenien ja tilanherrojen itsevaltainen hallitus.

Ei anastajia vastaan käytävää taistelua palvelevaa, vaan liehittelypolitiikkaa Japaniin päin.

Ei kansan elämän parantamista, vaan kuten aikaisemminkin kaiken mehun puseruttaminen siitä, niin että se vaikeroksi voissaan ja olisi voimaton käymään taistelua anastajia vastaan.

Ei kansansivistystä, joka palvelee kansallista puolustusta, vaan sellaista sivistystä, joka kasvattaa siirtomaajoukkoja.

Ei raha- ja talouspolitiikkaa, joka palvelee taistelua japanilaisia anastajia vastaan, vaan entinen muuttumaton tai turmiollisempikin raha- ja talouspolitiikka, joka ei ole edullista kotimaalle, vaan viholliselle.

Ei japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman Suurta muuria, vaan sen särkeminen tai valheellista, kaksinaamaista lavertelua »yhteenliittymisestä».

Käytännölliset toimenpiteet juontuvat poliittisesta linjasta. Kun noudatetaan vastarinnattomuuden linjaa, niin myös kaikki käytännölliset toimenpiteet heijastavat tätä vastarinnattomuutta. Tässä suhteessa me olemme jo saaneet opetuksia viimeisten kuuden vuoden aikana. Jos omaksutaan päättävän sodankäynnin linja japanilaisia anastajia vastaan, niin ei voida olla toteuttamatta kokonaista tätä linjaa vastaavien toimenpiteiden sarjaa, ei voida olla toteuttamatta edellä esitettyjä kahdeksaa ohjelmakohtaa.

3. K a k s i n ä k ö a l a a

Minkälaisia ovat näköalat? Tämä kysymys askarruttaa kaikkia.

Jos toteutamme ensin mainittua linjaa ja panemme täytän-

töön ensin mainitun toimenpiteiden sarjan, niin eteemme varmasti avautuu Japanin imperialistien karkottamisen ja orjuudesta vapautetun, vapaan Kiinan synnyn näköala. Herättääkö tämä jossakin suhteessa epäilyä? Arvelen, ettei herätä.

Jos toteutetaan jälkimmäistä linjaa ja pannaan täytäntöön jälkimmäisten toimenpiteiden sarja, niin meitä varmaan uhkaa se näköala, että Kiina joutuu Japanin imperialistien miehittä-mäksi ja Kiinan kansasta tulee orjia, joita odottaa työjuhtien kohtalo. Herättääkö tämä jossakin suhteessa epäilyä? Arvelen, ettei tämäkään sitä herätä.

4. Johtopäätöksiä

On mihin hintaan tahansa toteutettava ensin mainittua linjaa, pantava täytäntöön ensin mainittu toimenpiteiden sarja, vietävä voittoon ensin mainittu näköala.

On mihin hintaan tahansa vastustettava jälkimmäistä linjaa, taisteltava jälkimmäistä toimenpiteiden sarjaa vastaan, ehkäis-tävä jälkimmäisen näköalan toteutuminen.

Kaikki kotimaataan rakastavat kuomintangin ja kommunistisen puolueen jäsenet! Liittykää lujasti yhteen toteuttaak-senne päättävästi ensin mainittua linjaa, pannaksenne täytän-töön ensin mainitun toimenpiteiden sarjan, viedäksenne voittoon ensin mainitun näköalan, vastustaaksenne päättävästi jälkim-mäistä linjaa, taistellaksenne jälkimmäistä toimenpiteiden sar-jaa vastaan, ehkäistäksenne jälkimmäisen näköalan toteutu-misen!

Maanmiehet ja isänmaanystävät, isänmaalliset armeijat, koko maan isänmaalliset puolueet ja ryhmät! Liittykää lujasti yh-teen toteuttaaksenne päättävästi ensin mainittua linjaa, pan-naksenne täytäntöön ensin mainitun toimenpiteiden järjestel-män, viedäksenne voittoon ensin mainitun näköalan, vastus-

taaksenne päättävästi jälkimmäistä linjaa, taistellaksenne jälkimmäistä toimenpiteiden sarjaa vastaan, ehkäistäksenne jälkimmäisen näköalan toteutumisen!

Eläköön kansallis-vallankumouksellinen sota!

Eläköön Kiinan kansallinen vapautus!

Huomautuksia

¹ Lukoutšiao sijaitsee yli 10 kilometrin päässä Pekingistä lounaaseen. Heinäkuun 7 p:nä 1937 japanilaiset joukot hyökkäsivät täällä kiinalaista varuskuntaa vastaan. Koko Kiinan kansa eli silloin voimakkaan nousun kautta, ja sen vaikutuksen alaisena kiinalainen varuskunta teki anastajille vastarintaa. Tästä hetkestä alkoikin Kiinan kansan sankarillinen kahdeksanvuotinen sota japanilaisia anastajia vastaan.

² 29. armeijakunta kuului kuomintangin Luoteisarmeijaan, jota aluksi komensi Feng Jui-hsiang; siihen aikaan tämä armeija oli sijoitettu Hopein ja Tšaharin maakuntien alueelle. Sung Tše-juan oli 29. armeijakunnan ja Feng Tši-an divisioonan komentaja.

³ Tammikuun 31 päivänä 1931 kuomintangin hallitus sääti niin sanotun »Poikkeuslain Tasavaltaa vastaan tehtyjen rikosten rankaisemisesta». Syytöstä »rikoksista Tasavaltaa vastaan» käytettiin verukkeena isänmaanystävien ja vallankumouksellisten vainoihin ja murhiin. Tämä laki edellytti äärimmäisen ankaria rangaistuksia.

⁴ »Asetuksen lehdistösensuurista» kuomintangin hallitus saattoi voimaan elokuussa 1934 tukahduttaakseen kansan äänen. Asetus edellytti, että »lehdistön julkaistaviksi tarkoitetut käsikirjoitukset oli jätettävä tarkastettaviksi».

⁵ Kts. 8. kohtaa kirjoituksesta »Kiinan Kommunistisen puolueen tehtävät japanilaisvastaisen sodan aikana».